

1938 - Anul - 8

An. V. Nr. 7-8

Iulie - August 1938.

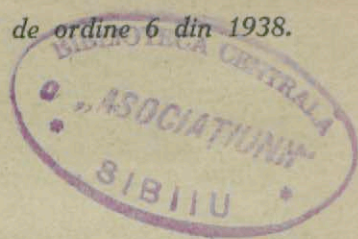
STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

Inregistrată la Tribunalul Sibiu, sub N-rul de ordine 6 din 1938.

*

Director-Proprietar :
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

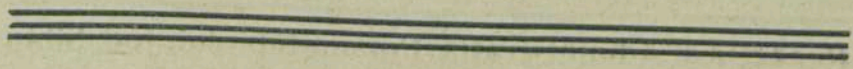
ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	” 60
Exemplarul	” 10
Pentru reuniuni și instituții de orice fel, anual	” 1000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Constatări în legătură cu valorificarea lânii	<i>Nic. Muntean</i>
Uniune și cooperativă	<i>Victor Gh. Cosma</i>
Munții noștri	<i>N. Ciotor</i>
Memoriul reuniunii oierilor din Co- vasna-Treiscaune	<i>I. Ceangă</i>
Din durerile oierilor bihoreni	<i>Teodor Luncan</i>
Scrisoare către oieri	<i>N. Cioran</i>
Oier să fie (poezie)	<i>N. Cioran</i>
Memoriul U. O. în legătură cu im- pozitul	<i>Nic. Muntean</i>
Pagina „Uniunii oierilor din întreaga țară“	* * *
Informațiuni	* * *

Constatări în legătură cu valorificarea lânii.

Nic. Muntean.

În numărul trecut al revistei am publicat în întregime decretul pentru valorificarea lânii producția 1938.

Cunoscute dispozițiunile decretului, strigătul general al oierilor este: „*Prea sunt reduse prețurile, prea suntem lăsați la dispoziția fabricanților streini de neamul nostru; robiți Uniunii Centrale a Sindicatelor Agricole și tuturor centralelor cooperative!*”

Nedumerirea se mărește prin faptul, că până când prețurile altor produse s'au urcat sau stau staționare, adecă cele ale anului 1937, cele ale diferitelor soiuri de lână au fost scăzute și ele s'au fixat fără ca oierii să fi fost invitați a-și spune păsurile și apăra interesele. Ei n'au fost învredniciți să fie ascultați.

Nu s'a ținut seamă nici de faptul, că iernatul a fost mult urcat față de cel al anului 1937 și s'a trecut cu vederea peste adevărul, că toate fabricatele din lână se mențin urcate chiar peste prețurile anului 1937.

Diferența de preț cu cât se plătește mai puțin pe kgr.-mul de lână față de anul 1937, în ale cui buzunare intră, altele decât cele ale fabricanților? — ca să se întărească mai mult învățătura, că „*tot celui ce are i-se va da și celui ce n'are și ceeace i-se pare că are se va lua dela dânsul*” — în dauna oierilor și oieritului românesc.

Motivul reducerii prețurilor este, după cum se poate constata din referatul către consiliul de miniștri, că prețurile pe piața mondială sunt scăzute.

Astfel fiind, acum era momentul ca guvernul țării să facă dovada grijii pe care o poartă celei mai românești profesiuni, care este oieritul și în această situație să fi întins oierilor o mână de ajutor, luând măsuri de încurajare și protejare a lor, prin fixarea unor prețuri cât mai remuneratorii pentru toate soiurile de lână, fără considerare la prețurile de pe piețele streine,

oprinde-se cu desăvârșire importul de zdrențe, rămășițe de lână, fire de lână și lână, până toată lâna noastră — care nu acopere nevoile interne — ar fi fost cumpărată.

Era aceasta o măsură de protecție meritată, posibilă și justă, care nu costa pe stat nici un sacrificiu.

Prețurile de pe piețele streine pot fi un indiciu, dar nu un principiu pentru fixarea prețurilor interne.

Că așa este, ni se face dovada cu valorificarea grâului, care încă are prețuri scăzute pe piețele mondiale; cu toate acestea guvernul țării găsește, spre cinstea lui și mulțumirea plugarilor, mijlocul de a-l valorifica pe un preț intern mult mai urcat.

Și fiindcă am adus vorba despre valorificarea grâului, să vedem foarte pe scurt cam care este situația.

Cetăm în ziare, că anul acesta ne-a dăruit bunul Dumnezeu cu roade bogate în general și grâu din belșug. Producția totală a grâului ar fi de circa 420.000 vagoane, din care cantitate 300.000 vagoane ne trebuiesc pentru consumul intern și sămânță, urmând ca 120.000 vagoane să fie exportate.

Prețurile pe piețele streine fiind sub 40.000 lei vagonul, comercianții exportatori nu pot oferi pe vagonul de grâu, decât ținând seamă de prețul amintit.

Pentru a încuraja pe plugari și pentru a le asigura un venit cât de mic, — se afirmă 500 lei la hectar — guvernul a hotărât să mențină prețul pe vagonul de grâu la 50.000 lei.

Pierderea de 10.000 lei la vagon, în total 1 miliard 200 milioane lei, le-o restituie exportatorilor statul, sub formă de primă, dintr'un fond anume constituit pentru valorificarea grâului.

Un miliard și două sute milioane este suma cu care țara ajută pe plugari numai la valorificarea grâului și foarte bine face.

Noi n'am așteptat ca din taxe ce s'ar încasa dela fabricanții de lână să se constituie un fond — pe care tot noi l-am acoperi — cu care să se susțină prețul lânii. N'am cerut sacrificii bănești, deoarece am spus: *N'avem atâta lână, câtă să acopere nevoile interne.*

Am așteptat doar să se fixeze prețurile remunerației în raport cu importanța bunului lână, cu costul de producție, prețurile fabricatelor și puterea de cumpărare a publicului; să se oprească cu desăvârșire orice import de zdrențe, rămășițe, fire de lână și lână, până ce toată lâna românească ar fi fost cumpărată.

In aceste condițiuni oierii ar fi obținut de bună seamă prețurile anului trecut, fără sacrificiul de 1 leu al statului.

Ar fi fost mulțumiți oierii și n'ar fi pierit nici fabricanții.

Intorcându-ne la oieri, să vedem ce-au făcut ei în situația dată.

Unii și-au vândut lâna în condițiunile decretului, alții o au nevândută și o însemnată parte au dat-o pe prețurile ce se vor face.

Și oare cine va face prețurile?

Până să se facă prețurile, ei au asigurat fabricanților materialul de lucru și i-au ajutat să nu stea cu mașinile în loc, ori fabricanților asta le trebuie, căci prețurile știu ei cine le fac.

Făcând bine fabricanților, au cauzat cel mai mare rău fraților lor oieri, pe care i-au descurajat și desorientat contribuind astfel și în cea mai mare măsură la scăderea prețurilor, — dacă nu cumva alți factori vor interveni în favorul celor cari nu și-au vândut lâna.

In împrejurarea dată datorința fiecărui îns, care se mândrește cu numele de oier, era să strângă rândurile în cadrele reuniunilor, să stabilească în bună înțelegere și cu voința tuturor prețul pe care să-l ceară pe lână și sub care unul singur să nu facă târg cu nimeni și sub nici un motiv, așa cum, cu nespusă bucurie am înțeles că au procedat — spre cinstea lor — oierii din Jina-Sibiu și cam cum fac de ani de zile cei din Loman-Alba, cu deosebirea că lor li-se cam impune prețul.

Dacă toți oierii de pretutindenii ar face dovada acestei solidarități, ei și-ar fixa prețul lăunii și al celorlalte produse la atâta cât de fapt merită.

Mult am stăruit asupra acestui adevăr, dar cu durere recunoaştem, că glasul nostru a fost auzit prea de puţini inşi.

Înţelegem rostul rezistenţei, spun aproape toţi, dar nu o putem aplica — se scapă unii — din lipsa de bani.

Bani ar fi, le răspundem acestora, dacă toţi oierii şi fiecare în parte ar înţelege marele rost al *Cooperativei Oierilor* şi s'ar înscrie cu cât mai multe cote, pe cari le-ar achita din diferenţa în plus pe care ar obţine-o pe lâna vândută prin unire şi la timpul potrivit.

Ca să fiu înţeles cum vine asta, dau exemplul următor: Anul acesta fabricanţii protegiuţi de decret şi slăbiciunea multor oieri, nu oferă pe lâna decât preţurile minimale.

În faţa unei hotărâri generale şi serioase de a nu vinde, suntem convinşi, s'ar fi obţinut, fără exagerare, un plus de cel puţin 20% de kgr. şi astfel s'ar fi vândut lâna ţurcană cu 48 lei kgr., iar cea ţigae cu 78 lei kgr., ba se prea poate că şi peste.

Plusul acesta ar fi însemnat la toată lâna un câştig cu 240 milioane lei peste cât primesc oierii pe lângă preţurile minimale.

Dacă numai o parte din acest câştig s'ar investi în acţii ale *Cooperativei Oierilor*, ce n'ar putea ea face?

Să nu dea oare de gândit tuturor oierilor acest exemplu?

Vânzarea pe apucate, pe ascuns şi cu preţuri pe care le fac tot fabricanţii, de cele mai multe ori cu inşi slabi de înger, nu face altceva decât să ne ţină mereu în robia de veacuri.

Deosebită cinste se cuvine oierilor cari înţeleg să stea uniţi stâncă în toate împrejurările şi cu atât mai vârtos când e în joc însuşi viitorul lor şi al copiilor lor.

Aceasta este cu adevărat ceea ce propoveduim de ani de zile: *solidaritatea oierească*, prin care vom învinge toate greutăţile ce se pun deacurmezişul în calea năzuinţelor şi propăşirii oieritului românesc!

„Cine are urechi de auzit să audă!“

Uniune și Cooperativă.

Sunt câțiva ani de când Uniunea noastră a pornit cu hotărâre lupta pentru apărarea intereselor comune ale oierilor din întreaga țară, străduindu-se zi de zi să asigure oieritului românesc o dezvoltare normală și o înflorire corespunzătoare locului însemnat pe care această ramură de activitate îl ocupă în cadrul economiei naționale. Rezultatele destul de frumoase și de promițătoare obținute până acum ne îndreptățesc să credem că străduințele noastre nu vor fi zadarnice. Problema oieritului a fost ridicată la înălțimea unei probleme de stat și lucrul acesta are o deosebită importanță pentru noi.

Prin organizarea congreselor anuale, Uniunea ne dă unicul prilej să ne cunoaștem, să ne spunem în auzul tuturor nevoile care ne apasă și să strângem între noi acea legătură sufletească menită să stea păvază de neînfrânt împotriva atacurilor pornite din partea celor care, simțindu-se loviți pe neașteptate în indeletnicirea lor murdară de spoliatori ai oieritului românesc, încearcă să ne zăgăzuiască drumul.

Solidaritatea noastră, mai mult decât profesională, trebuie să constituie însă un zid masiv de rezistență de care să se spargă orice val de ură, de rea credință sau desbinare.

Dar a te apăra nu însemnează totul. Atâta vreme cât vom rămâne în simpla defensivă, nu putem spera în victoria deplină a intereselor noastre.

La câștigarea unei lupte, fie ea și profesională, *elementul ofensiv* joacă rolul cel mai însemnat.

Din păcate însă, trebuie să mărturisim, tocmai acestui element, care în cazul nostru este „*Cooperativa Oierilor*“, nu i s'a dat până acum importanța cuvenită. Sunt încă multe sate de oieri care nu s'au învrednicit să subscrie măcar câteva acțiuni la capitalul de care Cooperativa are absolută nevoie pentru a porni la lucru. Și e rău, fiindcă orice întârziere ar putea să ne fie fatală.

Nu văd de unde această rezervă, această teamă, — că nu spun altfel. *Constituită prin voința noastră, de acord cu toate prevederile legale, Cooperativa ar trebui să formeze centrul de preocupare al oierilor de pretutindeni căci numai având o cooperativă puternică și bine organizată vom putea să luăm ofensiva pe teren.*

Nu găsim în plină desfășurare a luptei. La orizont se întrevăd zorile zilei în care dreptatea noastră va triumfa. Totul depinde de felul cum vom înțelege să ne coordonăm toate forțele de care dispunem, într'un front unic de luptă continuă și neșovăelnică.

București, 9 Iulie 1938.

Victor Gh. Cosma.

Munții noștri.

Acest articol este reprodus din ziarul „Gorjanul“ din Tg.-Jiu

Se nasc din svârcolirea scoarței pământești. Creasta lor de piatră, târcolită de mugetul furtunilor grele, apare în cursul erelor geologice.

În quaternar, liniștita apă a lacurilor cari formau mările sarmatice dispare și arcul carpatic arată vieții o regiune muntoasă de sălbatică frumusețe, cu o nouă vegetație și o nouă prăsilă de animale. Isoare sclipitoare, ca bulgării de argint, își rostogolesc tremurătorul lor trup de unde, cu neastâmpărata veselie a unui copil ce nu cunoaște încă înourările durerii. Culmi majestoase, cu brazi verzi pe umeri și cu vulturi vestiți cari iubesc singurătatea sborului tăcut pe înălțimi, cercetează depărtările albastre.

În coapsele acestor munți trăia înainte de potopul năvălirilor, o înfloritoare provincie a întinsei împărății romane: Dacia Felix. Peste pământul ei îmbelșugat, veacul de mijloc vede, timp de o mie de ani, prădătoare seminții barbare trecând lacome spre inima Romei de aur. Locuitorii îngroziți fug în tănuitele văi ale munților. Aci în „corona montium“, la adăpost de viforul năvălirilor în timp ce Roma sucomba, fiii săi din nordul Dunării acopăr trunchiul tracic și investmântați în influența blânzilor și visătorilor slavi, urzesc un neam cu aceeași limbă și aceleași obiceiuri, neamul românesc. Când trecură barbarii, risipiții fii ai munților cari duceau o viață de pâlcuri răslețe, trag brazda muncii pe văile pustiite de pasul lor nimicitor și scot în istorie un nou popor, cu unitatea de stat zdrobită, poporul românesc.

Veacuri dearândul munții noștri văd acest mic popor la poarta Orientului, luptând vitejește pentru libertate și unire, cu

puternici dușmani. Cărările lor au stat de vorbă cu marii voievozi din trecutul neamului. Cunosc bine pe Horia, Cloșca și Crișan, prinși de unguri prin trădare, lângă un foc, în cuibul lor de stânci. Știu pe Avram Iancu, avocatul de 25 ani, plecat în munți din vatra țărănească dela Vidra. După domolirea revoluției, fermecătoarele poeni de brazil, l'au văzut trist, ca gândul care înmormântează doruri scumpe rătăcind nebun cu flulerul la gură...

Munții noștri, cari au ascultat uralele celor ce mergeau voios la moarte pentru pământul strămoșesc aud acum loviturile de moarte ale securii, în falnicile masive păduroase. Societăți forestiere flămânde îi jupoaie fără milă.

Cu un leu bradul, au fost vândute dezastruoasei exploatări a „Carpatinei” frumoasele păduri ale obștiilor de săteni. Sub privirile blânde ale țăranilor amăgiți și înșelați, cade la pământ avuția munților noștri. Numeroase societăți, pregătesc în coastele faimoaselor păduri, un viitor întunecat economiei naționale.

Barda ridicată deasupra bogăției noastre forestiere lovește cumplit. Pustiește ca o fiară, pentru ucigătoarea sete de bani și nici o putere nu intervine.

Taina legii de contraste a rânduit, ca poporul căruia munții i-au dat bună prietenie în zile rele, să n'aibă dragoste de ei...

Dar... tot biata noastră soartă va suferi.

În sălbatica și necinstita exploatare forestieră, rânjește sărăcia.

N. Ciotor.

Memoriul

Reuniunii oierilor din Covasna-Treiscaune înaintat d-lui
Ministru al Agriculturii în legătură cu pășunatul în păduri.

Domnule Ministru,

Reuniunea oierilor din comuna Covasna, jud. Treiscaune, prin delegatul său, cu onoare Vă înainteză prezentul memoriu, cu rugămintea să binevoiți a-l lua în considerare și să-l satisfacă.

1. Oierii acestei regiuni, continuatorii ciobanilor de veacuri pe aceste plaiuri, cari prin ocupațiunea lor de toate zilele, oieritul, au păstrat — pe aceste locuri înconjurate de toate părțile de dușmanul de ieri și de azi, ungurul, — tot ce poporul român are mai scump, limbă, credință, port, cântece, jocuri și obiceiuri, — acești descendenți ai ciobanilor de totdeauna, azi când au văzut lumina adevărată a României-Mari, — au început să fie împiedecați în desvoltarea lor firească și oieritul stânjenit în progresul ce-l luase în timpul din urmă.

2. Pe aceste meleaguri, unde ungurul sub dominația sa și-a făcut de cap, noi am fost aceia ce cu puterea de conservare am putut ca să ne păstrăm ca element intact.

Noi am fost aceia ce prin transhumanța de fiecare an, delamunte la șes și delamunte la munte, am păstrat legătura sufletească cu tot poporul românesc din toate regiunile, pentru ca involuntar să punem baza teoriei istorice, de continuitate a elementului național în Dacia Traiană.

Numai noi suntem elementul de bază al acestei teorii! Numai noi am plecat toamna din munte și ne-am oprit în Balcani sau alte părți ale pământului.

3. Din tată în fiu, crescuți în același crez, pentru izbânda de mâine a poporului românesc, ce mocnea ca un jeratec sub cenușă, am purtat timp de 10 veacuri jugul unguresc fără să cârtim, cu gândul veșnic senin și fericit, că va veni ziua ce am ajuns-o.

4. Ne-am supus cu aceeași credință să luăm parte la războiul cel mare, deși sub drapel străin, veșnic cu gândul la ai noștri, cu care ocazie ne-am dat cu prisosință tributul pe câmpul de bătaie, pentru a ne ajunge țelul cel sfânt, pentru care moșii

și strămoșii au frământat cu sângele lor acest pământ sfânt al României de azi.

5. Codrii cu cari ne-am înfrățit în durerea noastră și pâraele în cari ne-am cântat trist cântecele știu durerea și greutatea noastre.

6. Acești codri ale căror culmi numai noi le-am ajuns, azi când să ne vedem urcând cu avutul nostru singur, oile, căci cei din regiunea aceasta nu au nici un petec de pământ, azi ne vedem coborâți cu forța din ei, pe motiv, că nu mai este permis a se pășuna în munte.

Dacă oierii ar dispune de teren arabil, de păduri sau de alte proprietăți, bucuros s'ar lăsa de această ocupație grea, dar așa numai la pășunatul din munte le este scăparea.

Ne întrebăm: oare oile sunt motivul că aceste falnice dealuri și munții maieșoși, astăzi sunt golași? Nu!

Fabricile ce sunt așezate cu mare grijă între munți și pâraie, cu funiculare ce străbat cele mai înalte creste și trenuri de munte ce se înșiră pe toate văile și dealurile ca un balaur și cari cară de ani de zile toată averea noastră și toată verdeața munților noștri, acestea sunt de vină, că munții noștri sunt astăzi goi de păduri.

Când fiul Vrâncioaiei, din Vrancea, proprietarii lăsați de Stefan cel Mare și sfânt, au văzut trenul strecurându-se prin cele mai mari văi și-au zis: „*Un cal negru ce lasă fum în urmă, ne cară toată pădurea noastră*”.

Așa a și fost. După 50 de ani dela punerea bazei acestei fabrici eminentemente jidovească numită „Ardeleana” cu sediul în comuna Covasna, toate pădurile din regiunea Vrancea, Zăbala, Covasna, Păpăuți, Zagon și altele au fost rase la pământ de toponul necruțător al contelui Grödel.

Ne întrebăm: oare 1.000.000 de oi în ce interval de timp puteau să facă această pagubă? Credem, că niciodată.

Căci oile nu pășteau brazi falnici și fagi, ci iarba ce creștea sub ei.

Iată cine a distrus pădurile, iată cine ne-a adus noui griji pentru ziua de mâine.

Iată cine ne-a aruncat o nouă pacoste în sarcina oierilor străjerii de totdeauna ai munților noștri.

Domnule Ministru,

Dacă măsura luată nu va fi modificată, cu durere putem constata, că oierii cu un trecut așa de frumos, oierii din țara cea fericită, cum a spus un vizitator strein, unde se mai poate vedea în capltala ei și azi ciobani, vor dispărea.

Măsurile luate contra lor îi duc la moarte. Această breaslă, care aduce României atâta venit anual, este pusă în impas.

Ne doare situația în care a ajuns bietul oier!

Ne vine să strigăm în gura mare. Ne sufocăm cu avutul nostru cu tot, căci dacă mâine turmele noastre nu mai pasc munții, lipsite de pășunat vor dispărea, pregătindu-ne și nouă pentru poi-mâine sfârșitul.

Nu mai putem scăpa de brigadierii, pădurarii și paznici de vânătoare.

Ne omoară câinii cu juaie la gât în mijlocul drumurilor, lăsându-ne pradă fiarelor, ce primăvara se simt în țara lor.

Azi, când cu același gând de primăvară, după o iarnă grea, ne îndreptăm pașii spre culmile umbroase ale codrilor prieteni cu noi, suntem opriiți.

Nu ni se mai arendează pășunatul pentru oi. Nu ni se mai încredințează munții nouă, cari i-am apărat și pentru cari am sângerat.

Acum când este timpul de valorificare al produselor oierești, mândria țării noastre, ca fiind a doua țară din lume în ceea ce privește numărul oilor, suntem lipsiți de iarba necesară lor.

De aceea ne îndreptăm seninul gând către Excelența Voastră, Domnule Ministru, și Vă rugam ca din bunătatea și finețea sufletului Dvs. să rupeți și pentru noi oierii o părticică, făcându-ne ca să avem și zile senine pe aceste meleaguri românești.

Gândiți-Vă, că prin distrugerea oierilor, veți lipsi țara de cea mai vigllentă santinelă, care a fost și va fi ciobanul român, care cu ochiul de vultur va fi veșnic treaz și gata la datorie.

Covasna, la 13 Maiu 1938.

Președinte:
ss. I. Gh. Papuc.

Secretar:
ss. Ion Ceangă.

Din durerile oierilor bihoreni.

In atențiunea binevoitoare a dlor miniștri de interne
și agriculturii.

Dl președinte al Uniunii a primit din partea reu-
niunii oierilor din comuna Roit județul Bihor o plân-
gere din care publicăm părțile mai însemnate.

Domnule Președinte,

Noi oierii din Roit vă rugăm binevoiiți, dacă ați
afla de bine să interveniți în cauza noastră la dl mi-
nistru al agriculturii sau la care dv. ați afla de bine.

Noi oierii de aicea, dela granița de vest a Româ-
niei, până când nu eram constituiți în reuniune o du-
ceam rău; iară de când ne-am constituit o ducem și
mai rău! Nu știm vremurile s'au schimbat, ori vreau
cu de-adinsul să ne prăpădească, spre a ne lăsa de
oierit și să luăm lumea'n cap.

*Autoritățile locale de când suntem în reuniune ne
pun piedici de nesuportat!*

1. In vara anului 1937 au dat pășune la oi, unde
este locul călbezei, așa, că poate jumătate, ori poate
și mai multe, vor pieri din oi.

2. La 1 Noiembrie 1937 ne-au oprit cu oile dela
pășune. De atunci oile sunt în continuu în șuri, prăpă-
dindu-se de foame, neavând oierii ce le da, căci n'au
de unde cumpăra, dar nici pe ce, căci bani pe lână
nu primesc ca în alți ani. In zadar am înaintat cerere
peste cerere pe la toate autoritățile locale cât și cele
județene, căci numai respingere primim. Poate ăsta le
este planul ca să moară toate oile de foame.

Așa stând lucrurile unii oieri suntem siliți ori să
ne lăsăm de oierit sau să luăm lumea în cap, căci a
ține oile mai mult poate ca o jumătate de an în
grajd nu suntem în stare. In toate comunele oile sunt
afară la pășune numai la noi nu. Porcii și la noi sunt
în continuu afară și scurmă pășunea. Oile, care nu fac

nici o pagubă nu sunt lăsate. Asta este numai ca oile să se prăpădească.

Fiind noi aici în graniță cu Ungaria și văzând oile oierilor din Ungaria păscând ne vine să ne întrebăm: Oare dece în țara noastră ni-se pun atâtea piedeci și șicane, pe când în alte țări și chiar în Ungaria pot paște libere și neconturbate de nimeni?

Vă rugăm domnule președinte a interveni în cauza noastră până nu pierim cu oi cu tot.

Iară în ce privește lâna și prețul ei vă rugăm să ne scrieți ce e cu vânzarea lânii, căci unii oieri din lipsa de nutreț și bani au început să tundă, dar nu știu cui să se adreseze, ci numai tot la jidani, care nu voiesc să o cumpere, dar dacă omul îl silește o cumpără cum cugetă dânsul. Un oier, care a tuns a dat-o cu 40 lei kġmul de lâna merinos la jidan. *Lipsa ce nu face!* Decât să lase să moară oile de foame, piară lâna. Altcum nu mai putem.

Roit, la 2 Aprilie 1938.

Teodor Luncan
președintele reuniunii.

N. R. — Scrisoarea am primit-o în 4 Aprilie 1938. Publicarea târzie a ei se datorează unei întâmplări regretabile.

Rugăm On. cetitori să se transpună după putință în acel timp:

În scrisoare președintele reuniunii din Roit se mai plânge contra mizeriilor ce li-le face Fărceuța Simion și notarul comunei Coste Gheorghe, cari îi persecută, „*hotărâți fiind să omoare oile din comună*“, cum se exprimă dl Luncan.

Scrisoare către oieri.

Iubite frate oier,

După cum am spus altădată greutățile s'au înmulțit și s'au ridicat ca munții în fața noastră. În mărețele congrese ținute la Sibiu, Târgu-Jiu și Câmpulung-Mușcel s'au prezentat diferite rapoarte privitoare la propășirea oieritului românesc.

Toate cele discutate în congresele amintite fac parte din programul de activitate al „*Uniunii oierilor din întreaga țară*” care program se cade să fie pentru fiecare din noi și pentru toți *literă de evanghelie și pentru a cărui realizare trebuie să luptăm fiecare în parte și toți laolaltă.*

Unul din meritele, care nu poate fi negat este, că au dat viață unui corp sortit pierii.

Altfel suntem priviți azi și altcum se vorbește despre noi și profesiunea noastră.

Să credem tare, că nu vor mai întârzia prea mult nici măsurile de îndreptare.

Să ajutăm cu toate puterile noastre pe conducătorii Uniunii. Să le ascultăm sfaturile și să-i urmăm!

Prin propagandă vie și scrisă să redeșteptăm în noi mândria oierească și să trezim interesul față de profesiunea noastră.

Să lăsăm dușmăniile și contrele, care nu ne aduc nici un folos și uniți să ne organizăm în reuniuni. Reuniunile să țină strânsă legătură cu mama lor „*Uniunea oierilor din întreaga țară*”!

Să nu ne răzimăm fiecare numai pe propriile noastre puteri, căci ceace pot face zece nu poate niciodată unul.

Să considerăm Uniunea cea mai bună și dreaptă călăuză a noastră. Prin câte o cărămidă pe care să o zidim zi de zi la temelie ei o facem cea mai puternică asociație profesională.

Ea este și forța morală de care se vor zdrobi toate valorile vrăjmașe.

Să ajutăm toate pornirile ei și atunci nu vor mai întârzia nici înfăptuirile practice cum prea drept ne asigură valorosul și neobositul luptător dl Ion L. Apostoloiu, pe care toții oierii îl asigurăm de ale noastre cele mai frumoase sentimente.

Titerlești, la 28 Iunie 1938.

Cu sănătate, N. Cioran.

Oier să fie.

Frunză verde iasomie
Mult mi-e drag și-mi place mie,
Ce-i oier, oier să fie
Acum și în vecinicie!

Multe neamuri sunt în lume
Și mulți inși cu multe nume;
Ca oierul însă nu e,
Cartea spune, cerul spune.

E din Dacia măreață
Și-are flăcări de viață;
Flăcări care sunt aprinse
Și de-apururea nestinse.

Este înzestrat cu minte,
Ca să meargă tot 'nainte
Și-și pricepe cum e bine
Rostul în această lume.

Mai are și oțelirea
Ce-i aduce'n dar mărirea
Și răbdare are încă
De îndură ca o stâncă.

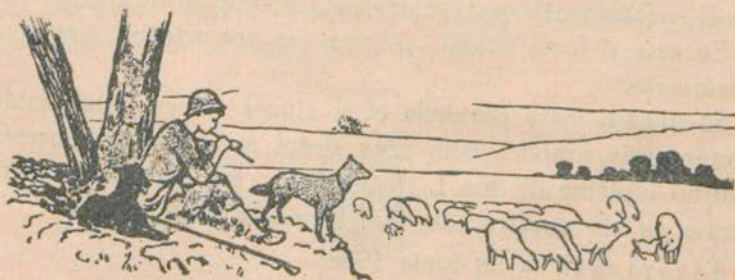
Și îndură suferința
Fără a-și pierde credința.
Limba, portul și-l iubește
Și din fluier el doinește.

Hai cu toții 'ntr'o unire,
Să cântăm cu preamărire
Patru versuri prețioase,
Ce din inimă sunt scoase :

Frunză verde iasomie
Mult mi-e drag și-mi place mie,
Ce-i oier, oier să fie
Acum și în vecinicie!

Nic. Cioran

Titerlești-Mehedinți.

Memoriu

înaintat de „Uniunea oierilor din întreaga țară“ dlui ministru de finanțe în legătură cu impozitul.

Domnule Ministru,

„Uniunea oierilor din întreaga țară“ are onoarea a Vă înainta, privitor la impunerea oierilor următorul

M E M O R I U :

Oierii țării, cum s'a arătat în cele trei congrese ținute în anii 1935, 1936 și 1937 la Sibiu, Târgu-Jiu și Câmpulung-Mușcel și cum de altfel toată lumea românească știe, constituiesc o profesiune cu totul distinctă de celelalte profesii ale țării.

Oierii și-au scris în istoria țării cu litere în veci neperitoare trecutul plin de strălucire; iar oieritul este ocupația strămoșească, deci cea mai românească!

Multe și felurite sunt lipsurile și suferințele împreunate cu această ocupație, care cu toate că este una din ramurile cele mai importante ale economiei naționale, a fost aproape neluată în seamă.

Intre multele poveri, cari apasă asupra oieritului românesc și cu care oierii luptă greu în exercierea profesiei lor este *impozitul* croit fără nici o normă; a cărui soluționare dreaptă V'o cerem respectuos în cele ce urmează.

Domnule Ministru,

Până în prezent impunerea oierilor a fost lăsată la aprecierea comisiunilor, cari i-au impus după bunul lor plac.

Intre urmările acestei impuneri amintim pentru lămurirea Dvs. pe următoarele:

1. Impozitul plătit de oieri diferă dela județ la județ și chiar dela comună la comună.

2. Oierii au fost impuși cu totul pe nedrept la *impozitul comercial*, ca cei cu prăvălii în orașe și sate. Nu s'a ținut seamă de elementarul adevăr, că *oierii sunt producători* și în nici un caz comercianți.

3. S'au luat ca baze de impunere venite absolut ne-reale și nu s'a avut în vedere, că nu toate oile sunt producătoare; pagubele anuale, cheltuelile cu pășunile și ciobanii etc. etc. precum nici puternicul adevăr, că oierii trăesc mulțumită numai simțului lor de economie dus la extrem chiar, căci până când oierul face pe ciobanul, femeia lui face vara pe băcița, iar iarna și-o petrece toată la războiu țesând pentru casă și nevoile ocupațiunii. Copiii sunt ajutorii lor și nici unii nu-și calculează nimic pentru munca lor!

Prin moțiunile votate, oierii au cerut, Domnule Ministru, să fie considerați ceea ce într'adevăr sunt: *Oieri*, având o profesiune cu rosturi și interese așa zise oierești, cari nu sunt de loc comune cu cele ale plugarilor și cu atât mai vârtos ale altor profesioni.

În consecință Uniunea Oierilor Vă roagă respectuos, să binevoiți a dispune să fie impuși la ceea ce sunt.

În congresele lor amintite oierii au hotărât, Domnule Ministru, și au cerut prin moțiunile votate — iar noi revenim — să fie impuși ținându-se seamă de impunerea ce se face agricultorilor în calitate de producători.

Un agricultor plătește pentru un hectar de pământ, care valorează Lei 20.000.— *Lei 100 impozit!*

În cazul cel mai fericit 40 oi fac Lei 20.000.— ceea ce ar însemna un impozit pe cap de oaie de Lei 2.50.

Intrucât oierul ține, cum natural este și tineret cel puțin o treime, s'ar cuveni să plătească impozit pe cap de oaie producătoare (mânzare) Lei 1.75.

Uniunea Oierilor din întreaga țară Vă roagă respectuos, Domnule Ministru, ca binevoind a aprecia cele arătate atât de sumar în prezentul memoriu, să dați următoarele dispozițiuni organelor în subordine încredințate cu croirea impozitului:

1. Impozitul se statorește pe țară la 2 Lei de cap de oaie producătoare (mânzare).

Cele neproducătoare: sterpele, mioarele și mieii sunt scutiți de impozit.

2. 50 oi cu lapte sunt scutite de impozit.

Binevoind, Domnule Ministru, a lua dispozițiunile pe care „*Uniunea oierilor din întreaga țară*” și-a permis a Vi-le propune în interes atât fiscal cât și al oieritului românesc, *se va înființa un impozit oieresc unitar pe întreaga țară și ați scăpat oierii pentru viitor de multe neajunsuri și mari nemulțumiri.*

Măsurile de mai sus privesc pe oierii fără pământ propriu, căci proprietarii de pământ sunt agricultori și ca atare își exploatează pământul cu ce ei vor.

Uniunea oierilor Vă asigură, Domnule Ministru, de toată recunoștința oierilor.

Poiana-Sibiului, la 21 Martie 1938.

Președinte:

ss. *Nic. Muntean*

La acest memoriu Uniunea a primit din partea ministerului de finanțe următoarea adresă:

„UNIUNEA OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ”

Poiana Sibiului

Ca urmare la cererea Dvs. Nr. 59/938, avem onoare a vă face cunoscut că, deocamdată, intervenția Dvs. nu

poate fi soluționată favorabil, neintrând în cadrul dispozițiilor legii contribuțiilor directe.

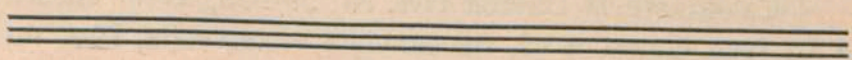
p. Director,
ss. *V. Constantinescu*

Șeful Serviciului,
ss. *A. Grigorescu*

Din cuprinsul adresei se constată cu durere, că oierii nu sunt recunoscuți ca profesione, deci n'au norme de impunere.

Am fost lăsați la dispoziția și bunul plac al tuturor comisiunilor, deaceea diferă impunerea dela județ la județ și chiar dela comună la comună. Deaceea unele comisiuni i-au încadrat la comerț fără nici un temei legal.

Uniunea nu va înceta cu intervențiile, până nu se va aranja și această problemă cum trebuie și care a produs atâta nemulțumire, ba pe unii i-a silit să se lase de oi.

Pagina Uniunii Oierilor din întreaga țară

Conferințe cu reprezentanții oierilor din județul Sibiu ținute la prefectura județului.

Oierii din județul Sibiu au fost invitați să-și trimită reprezentanți la conferințele convocate pe zilele de 14 și 23 Iunie la prefectura județului.

În prima conferință ținută în ziua de 14 Iunie sub prezidiul d-lui inginer silvic P. Andrei, s'a citit ordinul Ministerului de Agricultură și Domenii privitor la pășunatul oilor în pădurile din jurul golurilor de munte.

Prin numitul ordin nu se dă o decizie generală privitoare la pășunatul în pădurile și plantațiile mai răsărite așa cum UNIUNEA OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ a cerut prin președintele său, în ziua de 25 Mai la consfătuirea ținută în prezența trimisului Ministerului, a d-lui ing. consilier Horia Lazăr, director regional silvic și a delegaților oierilor prezenți la această conferință, ci se mărginește în a da aprobare câtorva comune din județ și numai unora dintre cele, care au fost reprezentate la conferință.

Publicăm în rezumat câteva din condițiunile puse comunelor învoite:

1. Pășunatul oilor se aprobă în mod cu totul provizoriu pe timpul dela 1 Iunie — 1 Septemvrie 1938 și numai în pădurile bătrâne din jurul golurilor pe care le au comunele respective, precum și în parchetele tăiate ras, lipsite de puieti de arbori și în care nu s'au făcut încă plantațiile pentru asigurarea regenerării, dacă ele au legătură directă cu golul.

După aceeași normă se permite și pășunatul în plantațiunile făcute înainte de război.

2. Comunele sunt obligate a curăți golurile de vegetația fără valoare ca lemn, și care nu este necesară apărării solului de eroziuni, întrebuițând 75% din venitul arendării golurilor.

3. Taxa de învoire la pășune în păduri, pentru acest interval, să fie egală cu aceea ce s'a obținut pe cap de oaie în golul arătat.

4. Contractul se reziliază în cazul în care după o verificare la fiecare 15 zile ocolul constată, că comuna respectivă nu lucrează efectiv la curățirea golurilor.

5. Pentru punerea în mai bună valoare a golurilor, un inginer silvic să fie delegat permanent, pentru conducerea și supravegherea lucrărilor tehnice pe teren în acea regiune.

6. Un medic veterinar să fie de asemenea delegat permanent pentru a face o selecționare a vitelor ce trebuiesc păstrate și a propune valorizarea acelor ce neapărat trebuiesc sacrificate spre a le reduce numărul la capacitatea de hrană a golurilor și pășunilor ce sunt, fără a mai conta pe păduri, ce nu pot face noi sacrificii.

DI Inginer P. Andrei crede, că pentru curățirea munților de jip și jneapăn trebuie să se înființeze o cooperativă, căreia statul să-i anticîpeze, în contul taxelor pe care le plătesc oierii pentru goluri, sumele necesare curățatului în timp cât mai scurt și nu în ani de zile cum ar putea face comunele așteptând an de an încasările.

DI președinte al Uniunii se declară în principiu de acord cu propunerea d-lui inginer, cu observația că nu mai este nevoie să se înființeze o altă cooperativă, înființată fiind *Cooperativa oierilor*, care între mijloacele pentru atingerea scopului său prevede și pe al curățirii golurilor de jneapăn și jip.

Deci cu curățirea să fie încredințată *Cooperativa oierilor*. În cadrul ei se poate forma o secție — cu acest scop — a județului Sibiu, în care să între delegații autorităților ce se vor crede de bine, și inginerii silvici șefi de ocoale interesați.

Cei prezenți, împreună cu d-l inginer, se declară de aceeași părere.

A doua conferință s'a ținut la 23 Iunie 1938, sub prezidiul d-lui subprefect C. Moșoiu.

Se citește din nou ordinul amintit și după ce s'a arătat din partea celor prezenți, că pentru pădurile de protecție oierii nu pot plăti nici un leu de oale, deoarece n'au ce pășuna în ele, se hotărăște:

1. Taxa pentru oile învoite în pădure — să nu se uite, că o parte sunt învoite în gol — să fie cea pe care o plătesc oierii din diferitele comune ale județului pentru gol.

2. Curățirea de jip și jneapăn să se facă anul acesta în marginile sumelor prevăzute în bugetele comunelor, sub conducerea și supravegherea d-lui inginer P. Andrei, rămânând ca numai începând cu anul viitor să se facă prin cooperativă, dacă cei în drept, bineînțeles, își însușesc propunerea.

S'au mai discutat și alte chestiuni în legătură cu nevoile locale ale oieritului, pentru punerea la punct și îndreptarea cărorora d-l subprefect al județului a promis tot sprijinul.

Nesanționați, speculanții își fac de cap.

— *In atențiunea binevoitoare a d-lui Ministru al Agriculturii* —

Mulți oieri s'au plâns președintelui Uniunii că Ion Mihailescu din Șugag-Alba, ins, care are puține oi — se spune, că 30 de toate — a arendat dela anume comune moșnenesti din județul Gorj nu mai puțin decât 9 munți între cari amintim: Piciorul Tâmpii, 2 Tărtărauă, Paltinul, Coasta Cucii, Coasta Săliștenilor, Mohorul și încă doi, pe cari apoi i-a subarendat oierilor lipsiți de munți, cu sume de speculă, mult peste prețul de arendare.

Rugăm să se ia măsuri aspre contra speculanților și să fie opriți sub aspre pedepse de a mai arenda munți.

Singurul oierii să aibă acest drept, așa cum s'a cerut și la al 3-lea congres.

CALENDARUL OIERILOR PE 1938 în afară de partea calendaristică este o carte plină de sfaturi și învățături privitoare la creșterea oilor. Nu-i iertat să lipsească din casa nici unui oier.

Se poate comanda la Uniune. Prețul 20 lei bucata.

Subscrieți la Cooperativa Oierilor!

Când fiecare oier din cele 7 județe în cuprinsul cărorora se cuprinde raza de activitate a **Cooperativei Oierilor** va fi pătruns de marea importanță a acestei organizații economice și va sprijini-o subscriind cât mai multe părți sociale de câte 500 Lei una, atunci se va schimba situația generală a oierilor și oieritului românesc.

Conducerea Uniunii și a Cooperativei oierilor fac tot ceea ce omenește le stă în putință ca să promoveze interesele celor pe cari și-au luat greaua sarcină să-i apere și să-i reprezinte.

Fie-care oier să se întrebe: *Eu ce am făcut pentru aceste organizații oierești?*

Casieria Uniunii confirmă primirea sumei de Lei 230 dela diferiți inși.

INFORMAȚIUNI

DI președinte al *Uniunii oierilor din întreaga țară* și director al revistei a plecat în 21 Iulie crt. cu familia la „Obârșia Lotrului” unde își petrece concediul de vară.

Se reîntoarce cu ajutorul lui Dumnezeu la 21 August crt.

Culegeri din ziare.

Din ziarul „Curentul” dela 20 Iunie 1938:

Ședința comisiei pentru valorificarea lânii

Comisia pentru valorificarea lânii a ținut ședință Vineri dim. la ministerul agriculturii, sub președinția d-lui Dr. Iuliu Radulovici, directorul zootehniei.

S'au examinat posibilitățile de colaborare între sindicatele agricole și cooperative la operațiunea de colectare a lânii dela producători.

Discuțiunile au rămas în continuare pentru o ședință viitoare la care va lua parte și d-l C. Garoflid, președintele Uniunii sindicatelor agricole.

Dela 7 Iulie:

Guvernul a rezolvat cererea oierilor

— Conferința dela prefectura județului Sibiu —

SIBIU, 29. — Zilelele acestea s'a ținut la prefectura județului nostru o importantă consfătuire sub președinția d-lui colonel Mihail Cămărașu, prefectul județului, de față fiind și d-nii: inspector agricol Traian Suciș-Sibianu, ing. P. Andrei, șeful ocolului silvic Sibiu și reprezentanții oierilor din județ.

S'a discutat problema pășunatului oilor în pădurile cari împrejmuesc golurile de munte.

Deasemenea d-l prefect col. Mihail Cămărașu a comunicat părților că Ministerul de agricultură și domenii a aprobat cererea oierilor, admitând anul acesta — în mod excepțional — ca drept taxă pentru fiecare oaie, suma de 20 lei, care se va vărsa la sediul ocoalelor silvice respective, acestea la rândul lor urmând a folosi această sumă în scopul curățirii golurilor de jîpi și jnepeni, cari în pădurile județului nostru acoperă cca 9000 ha.

Prin curățirea golurilor de munți s'ar putea hrăni anual un număr de 45.000 oi, socotindu-se câte 5 oi la fiecare hectar.

În felul acesta se crede că se va putea deslega în chip satisfăcător problema pășunatului în munți, deziderat care în ultimii ani a preocupat în mod serios atât pe oieri, cât și organele silvice și administrative din acest județ.

Am primit la redacție gazeta „*Armata Domnului Isus Biruitorul*“. Apare de 2 ori pe lună în Sibiu, Aleea Filozofilor 18. Este foarte religioasă-informativă, și din acest punct de vedere umple un gol în presa noastră religioasă-morală.

Ziare și reviste primite la redacție.

Arad: „Bravo“.

Brașov: „Ardealul“.

Brăila: „Plutus“, „Plugarul“.

București: „Drapelul Nostru“, „Curierul Cooperator“, „Romanizarea“, „Vinul Românesc“, „Drumul Nou“, „Revista crescătorului de animale“, „Sănătatea“.

Chișinău: „Cuvânt Moldovenesc“.

Cluj: „Erdélyi Gazda“.

Constanța: „România dela Mare“, „Foaia Plugarului“.

Odorhei: „Glas românesc în regiunea secuizată“.

Sibiu: „Foaia Poporului“, „Acțiunea“, „Sibiul“, „Armata Domnului Isus Biruitorul“, „Landwirtschaftliche Blätter“.

Târgu-Jiu: „Gorjanul“.

Și-au plătit abonamentul:

Lei 300.

JUD. SIBIU: Comuna Poiana-Sibiului: Bâja Ion 431.

Lei 200.

JUD. ALBA: Comuna Șugag: Ștefan Miron, inv. dir.

JUD. CONSTANȚA: Comuna Accelar: Gligor Ilie.

Lei 100.

JUD. ALBA: Comuna Loman: Stancu Nicolae I. Gligor.

JUD. ARAD: Comuna Tanț: Gancea Ion.

SIBIU: Poplăcean Constantin.

JUD. SIBIU: Comuna Poiana-Sibiului: Dioane Ion 840, Dobrotă Ion 851, Hândorean Nicolae 801, Iancu Nicolae 626,

Muntean Ilie 631, Ban Aron 972. Comuna Sibiel: Gligoria Ștefan.
Comuna Tilișca: Bunea Avram 45.

Lei 60.

JUD. TIMIȘ-TORONTAL: Comuna Ciacova: Părțan Ionel.

Cumpărați

și stăruți pe lângă toți oierii și
cunoscuții Dv. să-și cumpere și ei

CALENDARUL OIERILOR pe 1938

Plătiți-vă abonamentul!

Pe oieri în a lor țară
Neunirea îi omoară.

„Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere.

Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește”.

Cetiți și răspândiți revista

„STÂNA“

Organ al oierilor din întreaga țară.

**Din casa nici unui oier să nu lipsească
organul de luptă oierească „STÂNA“!**

La încheierea revistei, în ziua de Sf. Ilie, aflăm, că în Poiana-Sibifului s'a oferit pe kgr.-mul de lână țurcană până la Lei 46.—.

